

Min dag

Hej!

Jeg hedder Hamadou. Jeg er tolv år gammel og bor i landsbyen Kobe i Mali. Her er en historie om min hverdag.

Kl. 6.40 bliver jeg vækket af lyde i min gård. Lydene kommer fra høns, der kagler, kvinder der arbejder og geder, der bræger. Det er nogle hyggelige lyde at vågne op til. Udenfor sidder min lillesøster sammen med mine fætre og kusiner og spiser resterne fra aftensmaden i går. Min fætter, Sekou, gør plads, så jeg også kan spise med. Vi får hirsegrød og lidt sovs, der er blevet til overs fra i går. Min mor har varmet det alt sammen op over ildstedet.

Mad tilberedt på ildsted

Kører til skole på cykel

Sekou og jeg kører sammen til skole. Vi kører om kap på vores cykler langs markerne med hirse, men når vi kommer til de små vandløb, er vi nødt til at stå af cyklerne og bære dem over vandet.

I skolen starter vi med at synge nationalsangen, mens det maliske flag går til tops på flagstangen. Sekou og jeg sidder sammen i klassen. Vi glæder os til det bliver frikvarter, for så skal vi spille fodbold eller lege tik i skolegården. Når vi når middags-tid, tager vi cyklerne hjem for at spise frokost. Her står min mor, Mariama, klar med maden. Hun siger til mig, at jeg skal hente vand. Jeg er stor nok til selv at kunne bruge vandpumpen og fylde to dunke op med rent vand. Også til frokost får vi hirsegrød lavet på ildstedet. Men denne gang med en anden slags sovs, som er lavet af en frugt, der hedder gombo.

Vand pumpet med håndkraft

Efter frokost cykler vi til tilbage til skolen. Her er vi nogle timer. Efter skoletid skal jeg hjælpe min storebror, Abdoullay, med at passe gederne. De må ikke gå ind på

markerne, for så er der nogle, der bliver sure. Abdoullay har taget sin radio med, og jeg får lov til at høre musik sammen med ham. I går lavede vi en slangebøsse af en gammel cykelslange. Den kan skyde langt – mere end 30 meter.

Til aften kommer min faster på besøg. Hun bor i en landsby 11 km væk fra vores landsby. Hun har gået det meste af eftermiddagen for at kunne nå frem til aften, og så skal de voksne snakke om alt muligt. Vi har ikke telefon, men andre i landsbyen har mobiltelefoner. Til aften skal vi have ris med jordnøddesovs, fordi min faster er kommet. Min far dyrker jordnødderne, men risene har min mor købt på markedet her til formiddag.

Sekou har en lommelygte, så vi kan læse i et blad, mens de voksne snakker og ler. Jeg falder i søvn på et tæppe ude ved bålet. Det er ikke koldt, men min far bærer mig alligevel ind i huset.

Batterier til radioen

Transport på gåben

Ingen telefon

Batterier til lys i lommelygten